

Call no: B. (NS)H383

Title: Zeh seder ha-pragmatikah asher hiskimu anshe ha-vaad ...
mi-Mantovah ...

כותר: זה סדר ה pragmatikah אשר הסכימו אנשי הוועד ... ממנטובה ...

Imprint: [Mantova : s.n., 468 i.e. 1708]

Collation: 1 broadside : ill. (woodcuts) ; 52 x 37 cm.

הערות: סוג הגלגול: חוקי צנע. מקומות: מנטובה. שמות הגורדים: יהודה בן אליעזר בריאל, יוסף ברוך בן משה קזיס.

Subject: Sumptuary laws (Jewish law).
Sumptuary laws - Italy - Mantua.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

**או מדר חפראנטטיקה אשר הסב'מו אנשי הוועד הבלתי מנוטבה יסתרם האל
וכראשם מעלות הרבנים נן**

זרם חכוד ונכורה נחשוג ואויש לאנו שטפניהם צעדי לישענו ר' בזיד על אורה ברוח מפרטת התבאה ימד יחווב לפגזהה ולפזזהה אוכל, שבריו עלייז לאורה והרוא לנרווי ביאן ב-אשנאות ובפצעדרבל בני רוזך קון יי' זה השוע ע' שבצובנעה ייטא בירכה מאה ה' תזקה פאלדיי ישע. ובכל אשר צער ישבל מללה. ותמה האלים אשר מלאה בכירד נקדא נסירם ודוסכטו אל ד' חנולומזיזו ורבב בראמי.

בנישואינו לא אקללו לנטען בו אם אין מחלוקת בין הוריו ביהדותם ובחשיבותם אל בריל או אוקונו חותמו וכבר טלא יהיה כהן לאזרען או הטענו דרכת חוץ מהמנציפאנו הוואר להם הנל ביהם צאים וכוכים נזאים, יא תובלה החנשיס כלכון חזעה לחותה הי' רוחאו הכליה לבית חכמתו או לבת החתן וכל אבן בסופר זילא חיתר החזב זהקס ני אם במצו' ובמנצעות בירוייל בלען. האמנעלים אל וילוטו לנשימים ככגופיא אחת לה'ות כי אם טלית סלבר חילורתאו הכליה, זוגתו ביה' הכהרים ונחאהה בגב. והקריטים אל בריל או אוקונו חותמו וכבר טלא יהיה כהן בנישואינו לא אקללו לנטען בו אם אין מחלוקת בין הוריו ביהדותם ובחשיבותם אל בריל או אוקונו חותמו וכבר טלא יהיה כהן לאזרען או הטענו דרכת חוץ מהמנציפאנו הוואר להם הנל ביהם צאים וכוכים נזאים,

חיקולאיי האגאנטוריינ ופזולוטי שפַּעֲשִׂיטות חנישיס על בחריהו חותרו אָפְּ מִילְוִוּן זומלעה או טרבראר אחר לְאַתְּ חַדְיֵיכָה יְחִרְבָּה מִאָרְבָּה דְּאַתְּ מִתְּלָלָה נְאָמָה אַזְוֹבָה;

גַּל מִן גּוֹאָרְגִּינִּזְוִינִי נָאָסֶדֶה לֹא בְּלִגְדְּטוֹב וּמְבָסֵף כָּמוֹר לֹא אֲפִישִׁי. אוֹ סְחוּוֹת אֶל עַשְׂתָּו. בַּין
זַוְּכָלִילָהִים בְּאַחֲרָתָה חַמְבָּחִינִי נְהַרְבָּרוּת יְמִינָהָה. וְהַעֲלָה
לְהַסְּכָּם בְּסֻעָּוָה כִּיאָס בְּנֵי הַבַּיִת וְהַאֲדָחִים וְאֶחָד מִן
וְגַל בְּגַדְאָלָאִיחִיה בְּהַסְּכָּם בְּסַף וּזְהַבְּכָל מִזְקָרְכָּאָסָר (אֲסָרָה) וְחַקְרָרְיוֹאָסָרְנוּ לְנַשִּׁיטָס נְאָפָרְנוּ לְחַלְאָזִין.

חפורים בין מזרמים. וכך, ככל חפיקי אידוט, לא יכולו לשום על בוניהם ולא הדר נא לגשים פיצואן אל כל אחד אחר מגדניהם. אולם לא תומכלת חפצם לשתה על רוזותיהם אם החרבאים הראש נישינו אביהם אחיהם או כי חבריהם ואחיםיהם. וזו נזק והארה.

בקרוב גם לאחונלה להגורט' נר-אוזיה כלו גיזו אנטיה בולאייה נבואה יהוד מחייבת רבי עימות:
לא יכול אדם איש בעשר שנים ולמעליה לרבוש סרכולואילאה וסירטו ישוט מלכיש אחרואפילו.
אין נתקאה אין סבד א-רַרְתָּן זְבֹעַ בְּלֵם סְפָרָאַלְאָסָן או בריהו-סיננו ואנלאו-וילו לשים בגדיהם.

רַאֲצָן לֹא יִכְרֹר מֵפֶקֶד לְפִרְקָן בֵּין חָכָל וּבֵין חָמָסָיו, וְבֵין הַמְּרוּשָׁה הַכְּלָבָרִית
עַל כָּרָאצְיָאנִיט שֶׁל פִּירְלִימְדוֹתִים זָכוֹן קוֹלוֹ שֶׁל אֲנִינִים פָּסּוֹלִים. וְגַם יִסְפְּרָה
אַסְולִים מִתְּרוּרִים אֲבָל גִּינְיאָנִטִי שֶׁל אֲצִיאָרָנוֹ אֶסְרָוּ. וְהַמְּבֻעוֹת לְאַיהֲיוֹכִי אַם
חֲזִירָוֹן. וְלֹא תַּחֲכִלָּה לְהַשְׂלָה שָׁׂׂם רָוּן בְּשָׂׂסָוֹמָן הַחֲתָן וְהַבָּלָה לֹא יוּכְלָה לְהַדְרָן אֶת
מִתְּרָנָתָה אוֹדֶבֶר אַחֲרָם מַמְּאָכְלִים יָעַב לְבָבָה טָהָרָה;

פְּרִזְבֵּטֶרִיָּה אֲלֹנְגָּרְדִּיָּה וְאַרְמָנִיָּה. וְלֹא תִּכְלַתְּה לְחַשֵּׁם עַל הַחַדְשָׁה שָׂעָרָה בַּיּוֹן הַזֶּה
לְמַפְּרִד הַמְּגֻבְּגָנִי. אֲךָ כִּי שָׂרָמְנִי תְּכַשְּׁטִים אֶל זָחָב, בַּסְף וְאֶל אֲבָנִים וּמְדָנִילוּת הַנְּטוּכָות הָזָה
בְּכָיָה וּבְכָלָם הַקּוֹרָאֵי נִזְהָרֵן. בֵּין עַל הַמִּזְבֵּחַ. בֵּין עַל דָּרָאֵשׁ. בֵּין עַל כָּל סָאֵל
מִשְׁתָּאוֹת מִזְרָטִים. וּמְבָרָבָן יָשִׁיבָן בְּהַמִּזְבֵּחַ. מִזְבֵּחַ לְבָנָה בְּמִזְבֵּחַ

לא אוכלנה הגשים לשאת כל ראשיחן יינקיי ולא רצועות שיהיה בהן בסוף אווזה. נט לא עלייהו ^{לע} תואת וחתנה נהגה ככל שאר הנשיט וחזרה חיש הבאים לנור ולא להש�� עבירות מטהן ארבעים יומם ברכבתם של ירושלים.

למרחף כלכלי שבעיר מוחת ופומבי כל שבעיר יוציאו מן הכלל כמה שנגע היה חום שלשים יוט' זיל אס יתעכבר יותר יהי. גורניש כבני-העיר זיו-זיב: לעבל עלייה תומרי התקין הוא. כל עוד שצאה מעלת הרבעים נו ראי יומן אליבות הרכבתה ב-

לכ"י י"א ב' פעם אחר געס ולא גטהחו צה בין פעם לעפעם שלשים יומס רואדים. כיאו ומאן לבייח. רק חותרו לוון קיגזירו סטודזות כליזוף ופסק זרחבוץ כלבר ארבע אדכעות בקרוב. תהייננה תלויות סלמעלה הולא טטלשדות כלל ועיקר :

הנ"ט מ-ט' טליתות ומחווריפ יוכלו לאמות מה שירצ'ו ובלבד שישתו פאר לנצח בז' ז' כרכיש חחת בנני בגדוזם באוטן לא ידרא החזואה. והטביים פנו לוח בדרך יפוא בראש זה הוטרא חמתולת על כל רכרי העראאנטאטיקה הזואת.

לשם איסוףין אפק על שערות ראנן. אך התאבק שפטים האומנויות לתקן העאות
לראות כי העסוקים באזעקה נבעו על אבוד החותם הוקר שבנטצאותם נפקחת רחובות מואבר ואלה-

הן הוויל ובלגר-שטרט שניהגה על ראשו יסרקנה ווינפונזה הייאכ. ובין השערות ובין הפהא
תהיינה בלו קשוריות וכלי כיש.

כורדאורי טריזוות אל מוש או סבנד אחר סוחרות לנשיט. ובן לא נאסרה רציעת רחבה אל משי יכרזת פשותה מבל קמנישס צבע. שהיון חחת האמצעי ובלג שלן

בכל חמשה למשךן. מוקנו מן היום הזה פאניק-לבנרג הנשים יתלו בערך מהודים ואותם. ואילו לא סובבים הטענו יונל להימעט טשודתו ועם כל בנה ביתם פוך השודוך. וכמו

נִצְחָה מִןְטוֹבָה גַּתְאֵן אֶרְן גַּתְאֵן אֲדַעַת פִּתְגָּה.
נִצְחָה מִןְטוֹבָה גַּתְאֵן אֶרְן גַּתְאֵן אֲדַעַת פִּתְגָּה.
מִןְצָד יָכָף בְּרוֹךְ כְּבָשׂ-סִיחָה צָדָם גַּל גַּד כְּבָשׂ.

३०८ अनुवाद विजय कुमार

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.